

за тоя отъ попусти-те монаси нападаха върху
тѣхъ, и тъйка са раздѣлиха помеждѣ си. И
кои-то слѣдѣваха Теофіла, дѣмаха на братѣа-та
Оригеніани, кѣто че вѣрватъ Догматы-те на Ори-
гена, а други-те именѣваха челоуѣкообразници
онѣа, кои-то вѣха отъ стѣрна-та на Теофіла, кѣ-
то че дѣржаха, да е Богъ челоуѣкообразанъ. Діо-
скоръ и монаси-те, кои-то вѣха въ опасностьъ, за
да избѣгнатъ опасность-та, додоха въ Константи-
нополь при самодержец-атъ Аркадіа и епископ-
атъ Златоуста, и швиха каквы скрышны лѣкаста
имъ направи Теофілъ; а Теофілъ кѣто са наѣчи,
че Златоустъ вѣше готовъ да имъ помогни, наго-
вори епифаніа, епископъ Кипарскій въ Констан-
тійъ, кой-то събра соборъ отъ Кипарскы-те епис-
копи, тѣ възврани прочитанѣ-то на Оригеновы-те
книги, писа же и на Златоуста, да са отдѣлеча-
ва отъ тѣхъ. Послѣ епифаній и самъ доде въ
Константинополь, за да събере и тамъ соборъ, и
ако неше Златоустъ, да уничижи книги-те Ориге-
новы, да го изгони соборно отъ епископѣа-та мѣ,
кое-то вѣше главно-то намѣреніе на Теофіла, кой-то
повдигаше тѣа нѣща, гдѣто кѣто доде, намѣри и
другы много единомысленицы немѣ, междѣ кои-то
вѣше и царица Евдокіа; но понеже народ-атъ
обычаше много Златоуста, отъ кое-то позна че ще
да стани голѣмо смѣщеніе, убоася, и повѣгна по
водѣ, и доде въ Кипаръ.